

AUNIMARJUT KARI
JA KUOLEMA LAULAA
TUUTULAULUN

ntamo

JA KUOLEMA LAULAA TUUTULAULUN

AUNIMARJUT KARI @ NTAMO

Unennäkijä. Runoja vuosilta 2000–2012, 2012

Pilvissä kulkija, 2013

Hupsista keikkaa (kuvitus Milka Peltokangas), 2013

Metsänmörkö ja Valonpiika (kuvitus Milka Peltokangas), 2014

© 2015 Aunimarjut Kari

ISBN 978-952-215-538-2

TAITTO

Make Copies

KANSI

Heikki Lahnaoja

KANNEN KUVA

Ferdinand Hodler, *Il sogno* (1897)

MOTON SUOMENNOS

Arvo Turtiainen

SIVUN 22 KIELIASUN TARKISTUS

Iain M. Churches

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2015

ntamo

www.ntamo.net

Aunimarjut Kari

JA
KUOLEMA
LAULAA
TUUTULAULUN

Runoja

ntamo

*Kaikki kulkee eteenpäin, pyrkii näkyvään, mikään ei luhistu,
ja kuolema on erilaista ja onnellisempaa, kuin kukaan
otaksuu.*

Walt Whitman

SYDÄN VAIN AJATTELI

SYDÄN VAIN AJATTELI

Sydän ajatteli: ”Aikani on tullut, nyt olen valmis.
Tänään on aurinko minua varten, tuuli on hellyyttä täynnä.”

Sydän nosti katseensa. Sydän ei empinyt enää.
Sydän vain astui rinnasta ja oli hullun onnellinen.

Sydän ei tehnyt laskelmia. Sydän ei soittanut pankkiin.
Sydän ei jättänyt viestiä. Sydän vain tajusi kaiken.

Huikaisevan sinisissä korkeuksissa, humutuulten kintereillä,
sokaistumista ja syöksyjä kohti rannan kallioita!

Sydän, niin, vain ajatteli.

RAKAS EI VIITSITÄ

Rakas, ei viitsitä riidellä. Ollaan hyvällä mielellä.

Keitetään pikkukahvit ja mennään nukkumaan aikaisin.

Koittaa se aika kummallekin, että ei enää viimeistä sanaa.

Sinä saat arkun ja minä uurnan.

Kun rakkaus sokaisee silmät, minkä sille voi.
Kun rakkaus vetää maton alta, minkä sille voi.
Kun rakkaus lentää ikkunasta, minkä sille voi.
Kai tuuli jossain lauhemmasti soida vielä voi.

Kun elämä valitsee sinut, minkä sille voi.
Kun elämä jakaa huonot kortit, minkä sille voi.
Kun elämä antaa opetuksen, minkä sille voi.
Kai tuuli jossain lauhemmasti soida vielä voi.

Ja kuolema koputtaa oveen, minkä sille voi.
Ja kuolema laulaa tuutulaulun, minkä sille voi.
Ja kuolema korjaa koko potin, minkä sille voi.
Kai tuuli jossain lauhemmasti soi ja soi ja soi.

Aunimarjut Karin kuudes runokokoelma lähestyy kuolemaa soivin, mitallisien säkein, jollaisia Suomessa ei tänään kirjoita kukaan muu. Runojen maailma on yhtä aikaa ajattoman ja jylhän vakava ja surrealistisen leikkisä. Kari tunnustaa velkansa Saima Harmajalle ja L. Onervalle, mutta kantaa myös Eino Leinon traagis-optimistista perinnettä voimalla ja ehdottomuudella.

"Sydän, niin, vain ajatteli."